

ere Parter eller Vidner, paalægge dem Bøder for Overtrædelse af Rettergangslovene.

§ 8.

Criminal- og Politiretten i Kjøbenhavn kan tilfinde de til Landkrigsmagten hørende Personer, som i Sager angaaende almindelige Forbrydelser staae under militair Ret, Bøder indtil 20 Rigsbankdaler for Politiovertrædelser, der begaaes i Jurisdictionen, naar Sagen ikke angaaer Fornærmelser i Ord eller Gjerning, eller vedrører den Paagældendes militære Stilling. Ligeledes kan Politidirectøren i Kjøbenhavn i saa Tilfælde paalægge bemeldte Personer Bøder indtil 10 Rigsbankdaler, med mindre de begjære, at Sagen henvises til Retten.

§ 9.

Personer af Landkrigsmagten, der ere ombord i Krigsskibe, eller forrette Tjeneste i saadanne Søbatterier eller Fæstninger, hvor Søkrigsmagten, men ikke Landkrigsmagten kan anordne Ret, tiltales ved de militære Retter, som paa Krigsskibene eller anførte Steder ned sættes, forsaavidt dette er bestemt i Rettergangsloven for Søkrigsmagten.

Personer af denne Deel af Krigsmagten, som gjøre Tjeneste i Land under Befalingsmænd af Landkrigsmagten, kunne i den Tid tiltales ved Landkrigsmagtens Retter, naar det medfører Uansættelighed at lade dem tiltale ved den somilitære Ret, hvorunder de ellers vilde høre.

§ 10.

At være underkastede det militære Værneting efter de givne Regler begynde de paagældende Personer fra deres virkelige Ansættelse ved Krigsmagten eller Indtrædelse paa anden Maade i det Forhold, som begrunder saadant Værneting. For de udfrevne Værnepligtige regnes dette fra den Tid, da de efter Udfrivningen have givet Nøde og ere modtagne til Tjeneste ved den vedkommende Afdeling af Krigsmagten, dog hører Sagen ogsaa til Krigsret, naar Udfrevne skulle tiltales for ikke at have mødt til rette Tid ved bemeldte Afdeling.

§ 11.

At Nogen forløves fra Tjeneste ved Krigsmagten, bevirker, naar han dog ikke ganske

udtræder af denne, ordentligvis ingen Forandring i Reglerne om, hvorvidt han hører under militært Værneting.

Dog ophøre Officerer af Krigsreserven og Forstærkningen og udfrevne Værnepligtige, naar de saaledes forløves paa ubestemt Tid eller efter de almindelige Regler for deres Tjenestepligt, at staae under militært Værneting i Straffesager, i Almindelighed, overensstemmende med § 2 og § 3 Nr. 3. Derfor det imidlertid, naar de paa saadan Maade ere forløvede, opdages, at de, medens de endnu vare Tjenestegjørende, have forbrudt sig mod deres militære Pligter, skulle de derfor tiltales ved den militære Ret, hvorimod de for andre Forbrydelser, som ere begaaede, medens de vare til Tjeneste, men først senere opdages, tiltales og dømmes ved borgerlig Ret. Dernæst hører Sagen til militær Ret, naar bemeldte Officerer af Krigsreserven eller Forstærkningen, eller Værnepligtige, der paa anførte Maade ere forløvede fra Krigstjenesten, efterlade igjen at indfinde sig i samme til den ved Forløvelsen eller ved Indfaldelse bestemte Tid, eller saaledes forløvede Officerer af Krigsreserven eller Forstærkningen iøvrigt gjøre Brud paa militære Pligter, som paahvile dem i deres Stilling (§ 1).

Naar de omhandlede Officerer af Krigsreserven eller Forstærkningen, eller udfrevne Værnepligtige, medens de ere til Tjeneste, ikke forløves fra denne paa en bestemt kort Tid, ophøre de ikke derved at være militært Værneting underkastede.

§ 12.

Ved Rømning bevirkes ingen Forandring i Værnetinget, og Rømningsmanden bliver derfor ogsaa for de af ham i Rømningstiden begaaede almindelige Forbrydelser at tiltale ved militær Ret, saafremt denne var hans Værneting med Hensyn til almindelige Forbrydelser, da han rømmede.

§ 13.

Er paa den Tid, en Værnepligtig møder og modtages til Tjeneste ved Krigsmagten, eller iøvrigt Nogen indtræder i denne, en Sag angaaende en Forbrydelse begyndt imod ham ved den borgerlige Jurisdiction, skal, hvad enten Ordre til Tiltale er udstedt af Øvrige